

Caminarem sempre juntes “fins l’infinit i més enllà!”

Estem francament ofeses per la insolència dels comentaris sobre que “les feministes hem arribat massa lluny”, indignades per aquest prejudici reaccionari i clarament patriarcal que sense escrúpols pretén aturar l’empenta feminista.

La nostra empenta clara és per anar, no sols cap a la igualtat de totes les persones davant els drets humans, sinó cap a construir un món vivible en pau i sense discriminacions . Discriminacions que sabem que es mostren amb l’explotació i empobriment econòmic i social per a molta gent i sempre per una gran majoria de dones que estan en estat de submissió a les ordres del simbòlic patriarcal.

Quan veiem que estem en la terrible situació d’haver de contrarestar la barbàrie que ens envolta avui amb aquestes guerres genocides i ecocides, sembla mentida que tinguem d’aguantar aquest tipus de comentaris troglodites i d’un masclisme que se sent encara controlador i director de la política general!

Sí, seguirem vindicant sense aturar els drets d’igualtat i justícia que encara no tenim guanyats en absolut, però volem fer explícit el nostre compromís d’anar més enllà de les previsions d’avui, el nostre compromís amb treballar per un futur motivador per la gent jove, un futur que està per estrenar i que sols podem imaginar encara.

Ens volem comprometre amb la gent jove per tal que aquest mon millor, ara sols imaginable, sigui el seu objectiu i la seva esperança.

La seva esperança ha de ser la nostra, per això hem triat per aquesta ocasió l’eslògan **caminarem juntes “fins l’infinit i més enllà”**, un lema que prové d’una pel·lícula futurista molt popular que ha calat en l’imaginari jove; imaginari que volem fer també nostre, perquè posem **LA VIDA al centre de TOT**.

Per tot això, recollim amb nova força les vindicacions que l’any passat plantejàrem un dia com el d’avui i que, **encara** avui, constatem que no s’han resolt:

Pel que fa als Drets laborals:

Encara no hem acabat amb la precarietat laboral i **ni** hem aconseguit la igualtat salarial, **ni** la paritat en llocs de direcció, **ni** el reconeixement i dignificació dels treballs més invisibles, **ni** el de les persones que els realitzen.

Pel que fa als Drets de responsabilitats compartides:

No s'ha aconseguit **encara** que, a les famílies o a les estructures col·lectives, es practiqui realment la corresponsabilitat en les tasques domèstiques, en la cura d'infants, de la gent gran, malalta o amb necessitats d'ajut específic...

Pel que fa als Drets d'educació:

Encara no s'ha aconseguit que a totes les escoles, a les famílies, als mitjans de comunicació i a totes les institucions es posi en pràctica una educació feminista, una coeducació que erradiqui la tradicional violència masclista, que prioritzi els valors socials de cura i solidaritat...

Pel que fa als Drets sexuals i reproductius:

Encara no s'ha aconseguit que els drets sexuals i reproductius estiguin assegurats, respectats i lliurats a la llibertat de cadascú; que la maternitat no sigui obligatòria i la sexualitat no sigui ni un tabú, ni un pecat, sinó un plaer triat sense obligació ni privilegi.

Pel que fa als Drets de viure sense violències.

Encara no s'ha acabat la por, **ni** la por de morir en mans d'un altre, **ni** la violència estructural, **ni** el domini, **ni** el sotmetiment ; **ni** que la vida digna sigui un dret que s'ha de reclamar a les institucions.

I tants i tants drets més que ens falten per aconseguir

Després de molt de temps, hem comprovat la nostra capacitat de resposta front els conflictes, que mai serà la guerra, la supremacia, la colonització o l'explotació d'un altre. **NO! No**, perquè hem de sortir d'aquesta barbàrie patriarcal i capitalista que obscenament ens pretén governar i sotmetre avui, **encara**.

Ni un pas erera!

No a cap guerra!

No a la destrucció de la natura!

La vida al centre de tot!

Caminarem sempre juntes “fins l'infinit i més enllà!”

